

FARNÍČEK

ZPRAVODAJ FARNOSTI MORAVSKÁ NOVÁ VES

ROČNÍK 2026 | ČÍSLO 1

VYCHÁZÍ 15. 3. 2026

Slovo otce Zdeňka ..... str. 2
Co se událo ..... str. 2 - 8
Chechtálek ..... str. 8
J. Bula a V. Drbola ..... str. 9 - 11
Statistika ..... str. 12 - 13
Co nás čeká ..... str. 13

Pořad velikonočních bohoslužeb ..... str. 14
Fotogalerie z našich akcí ..... str. 15
Letem světem s Pannou Marií..... str. 16 - 18
Světec tohoto čísla ..... str. 19 - 20
Letem Českem..... str. 20 - 23
Minifarníček ..... str. 24 - 28

SLOVO OTCE ZDEŇKA

Milí farníci, čtenáři Farníčku,

v půli svatopostní doby nabízím jeden příběh, který vypovídá o utrpení, oběti a jak bolest dodává sílu.

Přišel jeden člověk, který nesnel nic krásného a zdravého v oáze. Když uviděl výborně rostoucí mladou palmu, vzal těžký kámen a položil ji doprostřed koruny té mladé palmy. S jízlivým posměchem odešel. Palma se pokoušela břemeno shodit. Třásla sebou a ohýbala se. Marně. Proto se zavrtávala hlouběji a hlouběji do země, až se její kořeny dostaly ke skrytým pramínkům vody. Tato síla z hloubky a slunečný žár z výše z ní učinily královskou palmu, která dokázala i ten kámen zvedat do výše.

Po letech tam přišel opět onen člověk, aby se s radostí podíval na ten zakrslý strom. Tu sklonila nejmohtnější palma svou korunu, ukázala kámen a řekla: „Musím ti poděkovat. Tvoje břemeno způsobilo, že jsem tak silná!“

Přátelé, tento příběh je velmi působivý. Může být pro každého z nás útěchou, vzpruhou a nadějí, protože každá obtíž, různé životní břemeno může být posilující. Na to myslíme a to si připomínejme, když nám nebude zrovna dobře a přijde nějaká zkouška.

Přeji vám všem i sobě, abychom ten svatopostní čas dobře využili, snažili se co nejčastěji opírat o Boží lásku a světili se Boží prozřetelnosti.

S nevšední radostí vám všem žehnám.

otec Zdeněk

CO SE UDÁLO

Návštěva sv. Mikuláše

Na začátku prosince zavítal do naší farnosti sv. Mikuláš, aby potěšil nejmenší farníky. Kostel byl zaplněn rodiči, prarodiči i dětmi, které už od začátku netrpělivě vyhlížely známou postavu s biskupskou mitrou a berlou v doprovodu andílků. Některé

menší děti se nejprve schovaly za rodiče, ale brzy zvítězila zvědavost. Několik dětí předneslo básničku nebo zazpívalo krátkou písničku, starší děti pak daly dohromady Desatero, za což si vysloužily drobnou odměnu v podobě balíčku s ovocem a sladkostmi.

Lenka Kosová

Korunovační pouť v Týnci

Jako každý rok, i loni v prosinci, se v Týnci konala korunovační pouť v neděli po svátku Neposkvrněného početí Panny Marie (8. 12.). Tato mše svatá je příležitostí k slavnostnímu uctění obrazu Panny Marie Pomocné, který pochází z roku 1757 a spoluvytváří tradici poutního místa, který je podle pověsti spojen se zjevením Panny Marie vojákovi u dubu u kapličky. Mariánská pouť je proto spojena s modlitbami a nadějí, že zde

Maria vyslyší naše prosby, zázraky a duchovní úctou pro věřící. Naposled mezi nás zavítal a sloužil mši svatou P. Bogdan Sikora, minorita z Krnova. Byla to pro něj mimo jiné i příležitost k poděkování za finanční pomoc, kterou naše farnost klášteru v Krnově poskytla po ničivých povodních v září 2024. Byl také nesmírně rád, že se u nás uctívá Panna Maria a to nejen v tento svátek, ale pravidelně každou první sobotu v měsíci. Po mši svaté, jak se již stalo hezkým zvykem, si místní věřící připravili pro všechny poutníky malé pohoštění.

Jitka Langová

Neznámá „Rybovka“

„Pastuškové jděte, k Ježíšku pospěšte, do Betléma půjdeme...“ - tuto výzvu nejen pro dávné pastýře, ale i pro nás všechny tlumočil ve farním kostele 24. prosince 2025 o půlnocní mši svaté mohutný sbor s doprovodem sedmnáctičlenného orchestru pod taktovkou dirigenta Jana Kosíka. Krásná hudba Jakuba Jana Ryby v podání zhruba třicetičlenného pěveckého tělesa spolu s houslemi, violou, basou, klarinetu, příčnými flétnami, trumpetami a pozounem (a také trian-

glem a zvonem) mnohé ohromila, dojala, nadchla a svátečně naladila.

A jak to celé vzniklo? Kdy přesně napsal J. J. Ryba (1765 – 1815) původně latinsko-českou Mši půlnoční dnes nevíme, avšak od roku 1934, kdy byla upravena a vydána tiskem v Brně, se stala součástí repertoáru mnohých kostelních sborů. Ale kdy vznikl nápad zpívat pod vedením Jendy Kosíka, to víme docela přesně: bylo to v létě 2025 v hlavě Míši Kvasnovské (roz. Kosíkové). Zavolala Jendovi do Mikulčic, jestli by nechtěl s naším Svatojakubským sborem zkusit něco nacvičit na Vánoce, a protože jsme byli první, kdo ho oslovil, souhlasil. Ačkoliv nevěděl, co od nás může čekat, vybral „tu kratší Rybovku“, čili II. českou mši půlnoční Jakuba Jana Ryby. A od října jsme začali zkoušet v Moravské na faře a v kostele, přidávali se další zpěváci z Hrušek, Týnce, Mikulčic a Prušánek, přibývali oslovení muzikanti, posílaly se noty, nahrávky... Každý týden nás čekaly dvě hodiny práce s hlasem, správnou výslovností, únavou, trpělivostí, ale společným krásným cílem!

A o tom, že se to aspoň jakžtakž povedlo, svědčí úžasné reakce vás posluchačů: „*Lidičky, to byla nádhera!*“ „*To byl nejkrásnější vánoční dárek.*“ „*Já jsem měla úplnou husinu po těle, jak jste spustili!*“ „*My jsme každý rok jezdili na půlnoční do XY, tam zpívají profíci, ale vy jste to měli úplně srovnatelné s nima!*“ „*To bylo tak krásné, že sa mně chtělo bečat.*“ „*Tak takovéto Vánoce jsem eště neměl. To byla fakt nádhera!*“ ...

Moc děkujeme za tato a jiná krásná slova! My samozřejmě víme o všech chybách a chybičkách, které se snad v celkovém dojmu schovaly, a se stejnou chutí a o něco menší nervozitou jsme si toto pastorální dílo zazpívali a zahráli ještě na Boží narození ráno a další neděle na mších v Mikulčicích a Prušánkách. Moc děkujeme Jendovi Kosíkovi za jeho čas a energii, za to, co z nás dokázal „vykřesat“, a těšíme se na nějaké „příště“...

Za Svatojakubský sbor Jana Tichá

Koleda, která mění životy

Hned první lednovou sobotu se v naší farnosti jako tradičně uskutečnila Tříkrálová sbírka. Jsme moc rádi, že se mezi námi najdou ochotní koledníci z řad dětí, ale i z dospělých. Částečně jsou to celoživotní koledníci, kteří nám během pořádání sbírky vyrostli a v současnosti fungují jako vedoucí skupin.

V letošním roce se v rámci Tříkrálové sbírky v naší farnosti podařilo vybrat:

- v Mor. Nové Vsi 148 779,- Kč;
- v Hruškách 89 438,- Kč;
- v Týnci 44 820,- Kč;
- na Břeclavsku celkem 4 537 137,- Kč;
- v brněnské diecézi 43 811 627,- Kč;
- v celé ČR 194 607 208,- Kč.

V rámci České republiky je letošní výtěžek sbírky o 205 miliónu

vyšší než v loňském roce. Všem dárcům, koledníkům a pomocníkům srdečně děkujeme a věříme, že Tříkrálové sbírce zůstanou věrni i v následujících letech.

Tříkrálová sbírka není jen koleda a tradice, ale především příběh lidské solidarity a naděje. Je to setkání lidí, kteří jsou ochotni otevřít svá srdce i dveře těm, kteří se ocitli v těžké životní situaci. Každý příspěvek, každý drobný dar i vlídné slovo pomáhají měnit konkrétní lidské osudy a vracet do života jistotu a důstojnost.

Výtěžek sbírky je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším lidem v nouzi, všude tam, kam dosáhne pomoc Charity ČR. Desetina výnosu sbírky je každoročně určena na rozvojovou a humanitární pomoc v zahraničí.

Libuše Petrášová

Tříkrálový koncert

V neděli 11. ledna se ve farním kostele sv. Jakuba st. konal tradiční Tříkrálový koncert, který nám vytvořil kulturní zpestření končící doby vánoční.

Tentokrát nám zahrál na varhany neoveský rodák Michal Novenko, který získal několik soutěžních cen v oboru varhanní improvisace a kompozice a vystupuje u nás i v zahraničí. Zpěvem ho doprovodila sopránistka Karolina Mrověc, která vystupuje na podiích po celé České republice a vyučuje na ZUŠ v Poličce.

Zazněly skladby od věhlasných autorů jako jsou Vivaldi, Bach, Handel, Brahms, Martinů nebo Kuchař, ale také autorská skladba samotného pana Novenka. Koncert byl krásný a přispěl ke zklidnění před pracovním nasazením v novém roce.

Děkujeme účinkujícím za krásný koncert. Účast byla hojná (102 lidí) a soudě dle potlesku se divákům představení líbilo.

František Trojan

Farní ples 2026

V sobotu 24. ledna 2026 jsme pořádali již 9. farní ples na Sokolovně v Moravské Nové Vsi. Hlavními organizátory byli opět Petra Hanzalíková a Lukáš Mráz, za což jim patří velký dík. Bylo to jistě opět spousta starostí, ale výsledkem je výborná a hojně navštívená společenská akce s velkým přesahem. Pozvání přijali nejenom naši farníci, ale i zástupci jiných farností děkanátu. Hlavní barvou večera byla lososová barva, která nechyběla v krásné výzdobě sálu od Jitky Konečné. Do této barvy se sladili svým outfitem i pan farář a hlavní moderátorka večera Michaela Kvasnovská. Jak je již tradicí, na plese nás mile vítala mládež naší farnosti se skleničkou sektu a milým dárečkem malé lahvičky vaječného likéru a farním přehledem akcí na tento rok.

K tanci a poslechu nám hrála kapela Graf, které se velmi úspěšně dařilo návštěvníky plesu vytáhnout na parket a užít si jak lidové, tak moderní tance. Bohatý byl i kulturní program. Na počátku vystoupily moderní gymnastky z klubu All Stars Fitness TJ Sokol Lužice, kde tancuje i naše farnice Lucka Dohnálková.

Dále vystoupili mistři České republiky v kolové v juniorské kategorii Michal Musil a David Petr, kteří získali stříbrné medaile i na mistrovství Evropy juniorů. Předvedli nám svoji hru, a poté dokonce nabídli kola k zapůjčení a vyzkoušení tohoto nevěšedního sportu. Ani jsme nevěřili, kolik odvážlivců se na jednu našlo. Nejlépe si vedl pan farář, který na sebe prozradil, že na podobném kole nesedí poprvé. Poslední vystoupení patřilo akrobatické cyklistce Kateřině Vosičkové, která je mistryní ČR a na světovém mistrovství obsadila 12. místo. Tajil se nám dech nad ladností její jízdy a neuvěřitelnými akrobatickými kous-

ky, které nám se svým kolem ukázala. Velkou pozornost si zasloužil tradiční plesový raut, kde měli všichni možnost potěšit svoje oko i chuťové pohárky a ochutnat mnohé delikatesy slané i sladké kuchyně našich šikovných kuchařek. Tímto všem moc děkujeme za ochotu.

Letošní ples je již minulostí, ale zůstalo spoustu krásných vzpomínek a dobrý pocit z krásně prožité společenské akce. Jménem farnosti děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě i úklidu plesu, vše proběhlo v přátelské a milé atmosféře.

členka pastorační rady

Farní ovárek 2026

V únoru se na farní zahradě uskutečnil „nultý ročník“ Farního ovárku. Minulý rok se nepočítá, protože jsme museli plánovanou akci na poslední chvíli zrušit, kvůli nepředvídatelným skutečnostem. Ale, jak se říká „Všechno zlé je pro něco dobré“, zaměřili jsme se na to dobré, a to lépe jsme se připravili na tento rok, včetně schválení akce příslušnými úřady.

Přestože jsme takovou velkou akci pořádali na farní zahradě poprvé a nervy pracovaly na plné obrátky, aby tentokrát vše klaplo, díky skvělým pomocníkům, kterým patří obrovské díky, se dílo podařilo.

Chvílemi bylo zapotřebí improvizovat, ale výsledek stál zato a měli jste možnost zakoupit a ochutnat čerstvé škvarky, jitrničky, jelítka, tlačenkou, ovárnici nebo paštiku a sádlo. Podle Vašich velmi krásných ohlasů na ochutnané výrobky věříme, že si každý našel svůj oblíbený kousek a

budete se těšit na další rok. Když zmiňuji příští rok, ozvalo se nám hodně ochotných pomocníků a ne všechny jsme mohli využít už letos, ale těšte se na příští ročník, protože to už budeme zcela jistě potřebovat více pomocných rukou. Těšíme se na Vás zase za rok na dalším Farním ovárku.

MK

CHECHTÁLEK

U nemocných

- „Bar co nemožu, ale huba mně jede.“
- Jeden staroušek mně říká: „A už sas polepšil.“

V náboženství

Mluvím s dětmi o správném postoji k Bohu, lidem, sobě i přírodě. Pak vše zapisujeme do tabulky. A u přírody má jeden hoch napsáno: „Nesypat bordel do lesa.“

Na benzince

Platím za PHM kartou. Obsluha (mladá kočenka) si pro sebe, ale nahlas říká: „Do prdele, já sem tu platbu málem posrala.“

JAN BULA

1920

Jan Bula se narodil 24. června 1920 v Lukově na jihu Českomoravské vrchoviny poblíž Moravských Budějovic. Hned v den narození byl zároveň i pokřtěn v místním kostele sv. Jana Křtitele a po tomto světcí dostal také jméno. Navzdory skromným rodinným poměrům navštěvoval gymnázium v Moravských Budějovicích, kde se spolužáky vydával humoristický časopis, kam maloval.

1945

V roce 1939 vstoupil Jan Bula do kněžského alumnátu v Brně. Během války byl nasazen na nucené práce a studium teologie tak mohl dokončit až po válce. V roce 1945 byl v brněnské katedrále vysvěcen na kněze (29. července). Jediným jeho kněžským působištěm se stalo v letech 1945-1951 městečko Rokytnice nad Rokytnou na Třebíčsku. Jan se aktivně zapojoval do komunitního života v obci – organizoval pobyty pro děti v přírodě, pomáhal při před-

VÁCLAV DRBOLA

staveních ochotnického divadla a byl také členem lidové strany a křesťanské tělovýchovné organizace OREL. Ve volných chvílích se rád vracel ke koníčkům z mládí – maloval a kreslil. U farníků byl mimořádně oblíben, díky obětavé, laskavé a radostné povaze se těšil popularitě obzvláště mezi mladými a dětmi.

1951

Janu Bulovi se stalo osudným setkání s bývalým spolužákem z gymnázia Ladislavem Malým, který ho poprvé navštívil 25. února 1951 na faře v Rokytnici. Malý tehdy Jana Bulu lživě přesvědčoval k smyšlené návštěvě arcibiskupa Josefa Berana za účelem poskytnutí svátostí. Arcibiskupa měl podle své legendy údajně zachraňovat se svými spolupracovníky z internace a zajistit jeho přechod přes hranici do západní Evropy. Příběh byl ale zcela lživý a k chystané návštěvě spojené se zpovědí

arcibiskupa nikdy nedošlo. Ladislav Malý, svérázný dobrodruh, odbojář, lhář a opilec se po týdnech domlouvání a návštěv na rokytnické faře zapletl do přestřelky při zastrašovací akci v Heralticích.

StB začala s okamžitým zatýkáním a výslechy, pro Jana Bula si přišla do výuky náboženství na škole v Rokytnici. Situace po několika týdnech eskalovala další střelbou, tentokrát v budově babické školy, kde Ladislav Malý ještě se třemi spolupracovníky zastřelil tři místní komunistické funkcionáře. Přestože byl Jan Bula už více než dva měsíce před těmito vraždami uvězněný, stal se – coby populární kněz – bez dalších důkazů jedním z hlavních obviněných v tzv. babickém procesu.

1952

Jan Bula byl násilnými metodami přinucen vypovídat ve svůj neprospěch a u soudu byl v listopadu 1951 odsouzen za napomáhání vraždě a za velezradu k trestu smrti. Janova rodina opakovaně žádala o milost prezidenta Gottwalda, tehdejšího ministra spravedlnosti nebo Nejvyšší soud v Praze. Marně.

Poprava se nakonec uskutečnila dne 20. května 1952 na nádvoří jihlavské věznice. Den před popravou směl Jan Bula napsat dopisy blízkým na rozloučenou, z nichž se mnohé dochovaly.

VÁCLAV DRBOLA

1912

Václav Drbola se narodil 16. října 1912 v jihomoravské vesnici Starovičky jako nejstarší ze sedmi dětí Růženy a Václava Drbolových. Početná rodina neměla finančních prostředků nazbyt, Václav ale přesto vystudoval reálné gymnázium v blízkých Hustopečích.

1938

Po maturitě zahájil teologické studium a duchovní formaci v kněžském alumnátu v Brně. Vysvěcen byl v katedrále sv. Petra a Pavla na svátek sv. Cyrila a Metoděje – 5. července 1938. V letech 1938-1950 působil v kněžské službě ve Slavkově u Brna, Čučicích a Bučovicích.

1950

V únoru 1950 byl přeložen do Babic v Českomoravské vrchovině, kromě povinností spojených s kněžskou službou, vyučoval Václav náboženství, vedl farní hospodářství a začal s opravou kostelních varhan. Dopisoval si s některými lidmi z Bučovic a pochopitelně se seznamoval i se svými novými farníky. Mezi jeho přátele se pak zařadili zejména ti, kteří veřejně nesouhlasili s nastupující komunistickou totalitou.

1951

I Václav Drbola se podobně jako Jan Bula v roce 1951 setkal s Ladislavem Malým, který mu rovněž vyprávěl příběh o arcibiskupovi Josefu Beranovi a jeho fiktivním přání absolvovat svátost smíření. Stejně jako Jan Bula, tak i Václav Drbola přislíbil, že se za arcibiskupem Beranem vydá. Zatčen příslušníky StB byl 17. června 1951, důvody pro jeho obvinění se hledaly až ve vězení. 2. července pak ozbrojená skupina pod vedením Malého spáchala trojnásobnou vraždu komunistických funkcionářů v babické škole. Událost se odehrála dva týdny po Drbolově zadržení, přesto byl kněz dosazen do soudního pro-

cesu jako jeden z údajných strůjců tragické přestřelky.

Zinscenovaný soudní proces byl zahájen 12. července, jen 10 dní po vražedných útocích. Václav Drbola byl na konci procesu odsouzen k trestu smrti pro zločiny velezrady a návodu k vraždě. Jeho odvolání bylo Nejvyšším soudem v Praze zamítnuto a ráno 3. srpna 1951 byla na dvoře jihlavské věznice provedena poprava oběšením.

1990

Oba kněží Jan Bula a Václav Drbola byli v roce 1990 soudně rehabilitováni.

2025

Papež Lev XIV. formálně potvrdil záměr blahořečení. Církev tak oběma mužům přiznává zásluhy a ctnosti spojené s mučednickou smrtí.

2026

Slavnost blahořečení Jana Buly a Václava Drboly proběhne v sobotu 6. června 2026 v areálu brněnského výstaviště. Jde o mimořádný moment v moderních dějinách české církve.

Zdroj: <https://buladrbola.cz>

STATISTIKA ZA ROK 2025

Křest

V minulém roce bylo pokřtěno 12 dětí, z toho bylo 7 chlapců a 5 děvčat.

Jmenovitě: Damián Čmarada z MNV, Bella Mária Gažo z Týnce, Jonáš Vojtěch Fatěna z Hrušek, Mariana Monika Líčeníková z Týnce, Damián František Čech ze USA, Dalibor Polák z Týnce, Sofia Anna Bolfíková z MNV, Matěj Mrlák z Hrušek, Tadeáš Michal Kříž z Hodonína, Julie Konečková z Týnce, Terezie Stiburková z MNV a Tobiáš Jiří Frýdek z MNV.

Přeji všem pokřtěným do života Boží požehnání, hojnost darů Ducha svatého, ochranu Panny Marie a stále upevňování víry skrze každodenní praktikování víry jejich rodičů a doma společnou rodinnou modlitbu.

Sňatek

Za loňský rok byl v naší farnosti oddán pouze 1 snoubenecký pár, a to v Moravské Nové Vsi. Dne 20. září uzavřeli svátostné manželství Marek Zugárek a Věra Ošlejšková.

Rád tomuto páru budu u Pána Boha vyprošovat hojnost Božích milostí na společné cestě.

Pohřeb

K našemu nebeskému Otci odešlo letos 23 lidí (z nich bylo 11 mužů a 12 žen). Velmi mě duchovně těší, že více jak polovina byla zaopatřena, přesně 13 lidí.

Rozloučili jsme se: Marie Svobodová z MNV (+ 29. 12. 2024), Petr Kurec z MNV, Vojtěch Frýdek z MNV, Václav Trávník z Týnce, Pavel Salajka z MNV, Marie Doležalová z Hrušek, Marie Malinkovičová z Hrušek, Ludmila Poláková z Týnce, Ludmila Koluchová z MNV, Terezie Kubíková z Hrušek, Božena Doležalová z MNV, Štěpán Doležal z Hrušek, Emílie Hřebačková z MNV, Jan Paulík z MNV, František Josef Chalabala rodák z MNV, Jan Janulík z Hrušek, Marie Hošková z Týnce, Leopold Svoboda z MNV, Štefan Borot, Jarmila Tichá z Hrušek, Františka Šedivá z MNV, Vladimír Přikryl z MNV, Anežka Strachová z Hrušek.

Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají ve svatém pokoji, amen.

První svaté přijímání

K prvnímu svatému přijímání dne 1. června přistoupilo 11 dětí. Z Moravské Nové Vsi 7 dětí: Elena Alexandra Kocourková, Magdaléna Kopáčková, Mikuláš Košut, Matyáš Konečný, Viktorie Srncová, Amálie Vájová a Bohumír Zugar. Z Hrušek 4 děti: Klára Antoschová, Laura Nešporová, Václav Štach a Veronika Vajbarová.

Do výuky náboženství ve školním roce 2025/2026 se přihlásilo 72 dětí.

HRUŠKY: 1. třída = 4 děti; 2. třída = 3 děti; 3. třída = 2 děti; 4. třída = 2 děti a 5. třída = 1 dítě.

TÝNEC: předškoláci = 3 děti; 1. třída = 1 dítě; 2. třída = 1 dítě; 3. třída = 2 děti a 5. třída = 3 děti.

MNV: v první třídě je 10 dětí, ve druhé 4 děti, ve třetím ročníku učíme 7 dětí, čtvrtáků máme 5, v páté vyučujeme také 5 dětí, v šesté 9 dětí, v sedmé nikoho, v osmé 7 a v deváté třídě jsou 3 žáci.

Návštěva nemocných

Naše nemocné navštěvují většinou první pondělí a první pátek v měsíci nebo dle osobní domluvy. Celkově jsem každý měsíc navštěvoval 21 farníků, z toho je 7 farníků

z Týnce; 7 staroušků v Hruškách; 7 nemocných z Moravské. Společné udělení svátosti nemocných bylo v sobotu 8. února (Hrušky) a pak v neděli 9. února (Týnec, MNV). Celkově svátost nemocných přijalo 81 farníků, individuálně pak 28 farníků.

otec Zdeněk

CO NÁS ČEKÁ

- 25. dubna pouť chlapů
- 8. května pouť na svatý Hostýn
- druhá neděle v květnu - Den matek
- 17. května farní den v Mikulčicích
- 24. května farní den v MNV
- 31. května první svaté přijímání
- procházka do vinic s žehnáním a prosbou o přímlyvu svatého Urbana pro naše pole a vinice
- 7. června slavnost Těla a Krve Páně
- 8. června velká pěší pouť z Porta do Fatimy
- 25. června závěrečný táborák k ukončení školního roku
- 29. června adorační den v MNV

VELIKONOČNÍ SVATÁ ZPOVĚĎ

Sobota 28. března

- Týnec 13:00 - 14:00 hodin
- MNV 14:30 - 16:00 hodin

Neděle 29. března (Květná neděle)

- Hrušky 14:00 - 15:00 hodin

Pondělí 30. března

- Mikulčice 17:00 - 18:00 hodin

Bohoslužby o Velikonocích

Den	Místo	Čas	Liturgický kalendář	Poznámka
28. 3. sobota)	Týnec	18:00		
29. 3.	Hrušky	7:30	Květná neděle	
	Mor. Nová Ves	9:00		
	Mikulčice	10:30		
2. 4.	Mikulčice	17:00	Zelený čtvrtek	Po mši svaté adorace v Getsemanské zahradě
	Mor. Nová Ves	18:00		
3. 4.	Mikulčice	15:00	Velký pátek	
	Mor. Nová Ves	18:00		
4. 4.	Mor. Nová Ves	19:00	Velikonoční vigilie	V Moravské Nové Vsi křest dospělého člověka
	Mikulčice	21:30		
5. 4.	Hrušky	7:30	Boží hod velikonoční	Na všech bohoslužbách žehnání velikonočních pokrmů
	Mor. Nová Ves	9:00		
	Týnec (BS)	10:30		
	Mikulčice	10:30		
6. 4.	Hrušky	7:30	Velikonoční pondělí	
	Mor. Nová Ves	9:00		
	Týnec (BS)	10:30		
	Mikulčice	10:30		

ADOPCE NA DÁLKU

V projektu Adopce na dálku jste do 5. března 2026 přispěli částkou:

- MNV (3 děti) 7.975,- Kč;
- Hrušky (3 děti) 21.860,- Kč;
- Týnec (2 děti) 6.072,- Kč.

Roční příspěvek na 1 dítě činí 6.500,- Kč. Děkujeme za vaše dary. Přispět můžete i nadále do pokladničky u vchodu do kostela označené nápisem: „Adopce na dálku“.

Z NAŠICH AKCÍ

Vánoce

farní ovárek

nové ornáty

Tříkrálový koncert

ovčí Vánoce

v Týnci

LETEM SVĚTEM S PANNOU MARIÍ

Dnešní rubrika „Letem světem“ je v našem farním věstníčku už po šesté a přistaneme opět ve Francii. Lurdy patří mezi deset mariánských zjevení uznaných církví jako autentická. A představte si, že z těchto deseti míst je polovina ve Francii. Takže si držte klobouky, přistáváme v Lurdech.

Zjevení Panny Marie v Lurdech

Celkem se Panna Maria v Lurdech zjevila 18x, a to čtrnáctileté dívence Bernadettě Soubirousové. Ta se narodila do chudé rodiny a ze sedmi sourozenců byla nejstarší. První zjevení bylo 11. února 1858, poslední 16. července 1858. Panna Maria se na různých místech zjevuje, aby posílila a povzbudila. Tak tomu

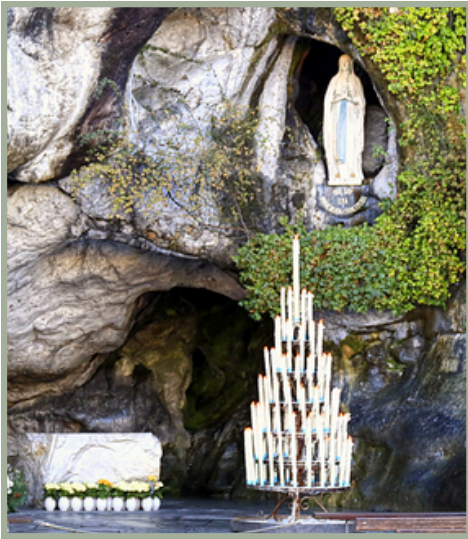
bylo i v Lurdech. Matka Boží se zde zjevuje v době, kdy u lidí vyhasíná víra a uvolňují se morální zásady křesťanského života.

Ještě, aspoň zevrubně si najděme společně na mapě Francie Lurdy. Toto poutní místo leží na jihozápadě Francie v podhůří Pyrenejí, na soutoku dvou řek: Sávy a Gávy.

První zjevení

Již zmíněného 11. února 1858 šla Bernadetta se svou sestrou Toinette a kamarádkou sbírat dřevo. Bylo to na obecním pozemku v soutoku dvou řek, které směřovaly k mlýnskému náhonu. V jednu chvíli ucítila Bernadeta závan větru a uviděla ve skalním výklenku Massabiellské jeskyně něco pozoruhodného. Tento výklenek naplnilo ozařující světlo a jakoby obepnulo nádhernou mladou ženu oblečenou do bílých šatů s modrou šerpou. Přes hlavu měla dlouhý závoj a na každé noze se objevila růže. Ruce měla sepnuté k modlitbě a růženec jí visel v předloktí. Bernadetta byla touto skutečností tak ohromena, že nemohla udělat jediný pohyb. Až po nějaké chvíli dokázala udělat kříž a v tu chvíli si klekla a modlila růženec.

Když zjevení Panny Marie skončilo, přiznala tento zážitek sestře i kamarádce. Toinette, i přes slib mlčenlivosti daný Bernadettě, vše řekla jejich mamince. Ta následně zakázala Bernadettě chodit k jeskyni, protože celou událost označila za nesmysl.

Další zjevení

Pro Bernadettu to byl tak silný a krásný zážitek, že se 14. února znovu vypravila k jeskyni. Při zjevení došlo k dalším nevysvětlitelným skutečnostem. Při modlitbě svatého růžence se Bernadetta dostala do hlubokého transu. Kůže na obličeji se jí „natáhla“ tak, že vypadala až průsvitně a tak vznikl dojem, že z ní vychází

záře. K tomu se Bernadetta mírumilovně usmívala. Z tohoto stavu ji nevytrhlo ani padající kamení ze skály, které z legrace svrhla její kamarádka Jeanne. Další zjevení Panny Marie byla v podobném duchu, ale začalo se ho účastnit čím dál víc lidí. Při jednom zjevení se Panna Maria představila a řekla: „JÁ JSEM NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ“. Bylo to 25. března 1858. Určitě tak Boží Prozřetelnost zapůsobila, že o 4 roky později, dne 8. prosince, bylo vyhlášeno dogma (pravda víry) o „Neposkvrněném početí Panny Marie“.

Statistika uzdravení, příslib a požadavky Panny Marie

Vodou z pramene ve skále se do současnosti uzdravilo kolem sedmi tisíc lidí. Z tohoto počtu bylo 68 uzdravení uznáno. Poslední se uskutečnilo v roce 2002. Při třetím zjevení Panna Maria Bernadettě řekla: „Neslibuji ti, že budeš šťastná v tomto životě, ale ve druhém ano.“ Svým zjevením v Lourdech Panna Maria reaguje na ochabnutí lidí ve víře a mravní uvolněnost prosbou o modlitby a skutky pokání.

Pramen v Lourdech dodnes vydává

122 tisíc litrů denně. Toto místo ročně navštíví asi 5 milionů poutníků. Kromě osobních aut sem přijíždí každoročně 720 mimořádných vlaků a přilétá 2000 leteckých speciálů.

Závěr života vizionářky

Bernadetta 16. dubna 1879 v klášteře Milosrdných sester v Nevers ve svých 35 letech umírá. Po smrti její tělo nepodlehlo rozkladu. Tuto skutečnost zjistili odborníci, když dne 22. 9. 1908 (29 let po smrti) otevřeli její rakev.

Následně byla po 40 letech od smrti vizionářky (3. dubna 1919) znovu rakev otevřena a ani v tomto případě nebyl zjištěn žádný defekt na jejím těle. Dokonce její vnitřní orgány zůstaly bez známky posmrtných změn. Navíc svaly zůstaly tak pružné, jako kdyby se jich smrt ani nedotkla. Bernadetta byla svatořečena 8. prosince 1933 papežem Piem XI.

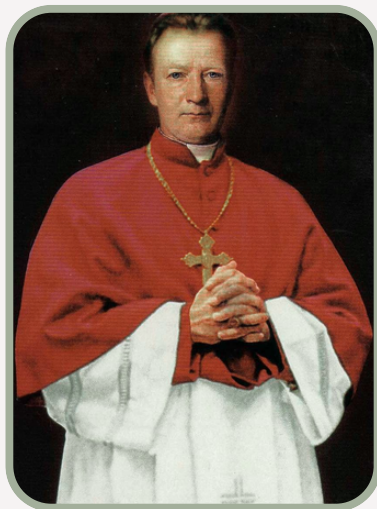
Liturgické slavení

Papež Lev XIII. v roce 1891 povolil veřejné slavení památky Panny Marie Lurdské a o něco později papež Pius X. zavedl slavení této památky jako závazné pro celou církev. Svátek Panny Marie Lurdské je v církevním kalendáři každoročně slaven 11. února.

SVĚTEC
TOHOTO ČÍSLA***Sv. Josef Bilczewski, arcibiskup***

Sv. Josef Bilczewski se narodil 26. dubna 1860 v polských Wilamowicích, které tehdy patřily do krakowské diecéze. Ve 24 letech byl vysvěcen na kněze. Vysokou školu dokončil roku 1886 získáním doktorátu z teologie na vídeňské univerzitě. Poté studoval ještě v Paříži, v Římě a tato studia ukončil habilitací na Jagellonské univerzitě v Krakově a poté se stal profesorem dogmatické teologie ve Lvově (na území dnešní Ukrajiny). Později se stal děkanem tamější teologické fakulty, a dokonce i rektorem univerzity. Ke studentům a učitelům byl velmi přátelský, proto ho měli velmi rádi. Věnoval se vědeckému bádání a na svůj věk si vysloužil pověst učeného muže. Jeho vědeckou činnost si oblíbil císař František Josef I., který se za něj přimluvil, aby ho papež Lev XIII. jmenoval Lvovským arcibiskupem. Službu přijal s pokorou, i když věděl, že už se nebude moci věnovat dráze vědce.

Ve své službě byl velmi oddaný Bohu a laskavý ke svým farníkům. Vyučoval děti a mládež náboženství a nechal ve Lvovské diecézi postavit mnoho kostelů, kaplí, škol a pečovatelských středisek. Vždy stál na straně svých farníků, zvláště chudých. To se ukázalo i během I. světové války, když jim pomáhal a pořád je povzbuzoval ve víře. V této době se mu zhoršilo zdraví a 20. března 1923 zemřel. Pochovali ho podle jeho přání mezi chudými, kterým tolik pomáhal, na hřbitově v polském Janowě, kterému se přezdívalo „hřbitov chudých“.

Na popud Lvovské diecéze začal dne 17. prosince 1997 proces jeho blažohřešení, který vyvrcholil v červnu 2001,

když papež Jan Pavel II. navštívil Ukrajinu. Tehdy ho blahořečil jako jednoho z třiceti lidí z Polska a z Ukrajiny. O čtyři roky později, dne 23. října 2005, ho v Římě svatořečil papež Benedikt XVI.

Život sv. Josefa Bliczewskeho nám ukazuje, že se nemusíme stát přímo mučedníky, abychom se jednou připojili k zástupu svatých. Stačí žít poctivě své povolání, ke kterému nás Bůh vede.

Ondřej Tichý

Použitě zdroje: Biography. THE HOLLY SEE. Joseph Bilczewski (1860-1923) [online]. [2000] [cit. 2026-03-02]. Dostupné z: https://www.vatican.va/news_services/liturgy/saints/ns_lit_doc_20051023_bilczewski_en.html CHLUMSKÝ, Jan. Sv. Josef Bilczewski. Světci k nám hovoří... [online]. [2014] [cit. 2026-03-02]. Dostupné z: <https://catholica.cz/?id=1012>

LETEM ČESKEM

Českobudějovická diecéze

Sídlo: České Budějovice
[48°58'31,27" s. š., 14°28'33,41" v. d.]
Rozloha: 12 500 km²
Biskup:
Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D.

Počet diecézních kněží: 82
Počet řeholních kněží: 37
Počet stálých jáhnů: 20
Počet děkanství: 10
Počet farností: 242

Českobudějovická diecéze má největší podíl katolíků mezi obyvateli z celé České církevní provincie, při sčítání lidu v roce 2001 se k římskokatolické církvi přihlásilo 31,92 % z jejích 742 894 obyvatel. Výsledky sčítání účastníků bohoslužeb z roku 2009 diecéze odmítla zveřejnit, při předposledním v roce 2024 navštívilo nedělní bohoslužby 26 367 lidí (tj. asi 3,5 % obyvatel). V roce 2019 bohoslužby navštěvovalo už jen lehce přes 18 000 lidí.

Patroni diecéze:

Patrony diecéze jsou sv. Mikuláš, jemuž je zasvěcena českobudějovická katedrála svatého Mikuláše, a sv. Jan Nepomucký. Obzvláštní úctě se těší také sv. Jan Nepomucký Neumann, který se v diecézi narodil a vystudoval a po němž je pojmenováno např. Biskupské gymnázium J. N. Neumanna.

Historie:

Za vlády Marie Terezie a jejího syna Josefa II. dochází k mnoha reformám církevní správy v zemích rakouské monarchie. Ze zásahů, které lze počítat k pozitivním, bylo založení několika biskupství. Za panování Josefa II. vzniká též biskupství českobudějovické. Prvním biskupem jmenoval císař olomouckého kanovníka Jana Prokopa hraběte Schaaffgotscheho, který si měl vyžádat schválení papežského stolce. Pražský arcibiskup v té době se založením tohoto biskupství též souhlasil a podal do Říma žádost o jeho zřízení. Papež Pius VI. bulou „Cunctis ubique“ ze dne 20. 9. 1785 nové biskupství zakládá a současně potvrzuje jmenování Schaaffgotscheho biskupem. Novému biskupovi je určen za katedrální chrám farní kostel sv. Mikuláše, při kterém je zřízena katedrální kapitula.

Mons. ThDr.
Vlastimil Kročil,
Ph.D.

Sídlem biskupa se stala bývalá kolej piaristů. Na Nový rok 1786 oznamuje biskup pastýřským listem kněžím a věřícím kraje budějovického, táboorského, prácheňského a klatovského, že tímto dnem vchází v platnost zakládací bula a vzniká biskupství českobudějovické.

Roku 1808 byly k diecézi českobudějovické připojeny Železná Ruda a Grafenried, které do té doby patřily diecézi řezenské. Po připojení Vitorazska k Československu 31. 7. 1920 spravoval tamní čtyři farnosti českobudějovický biskup jako apoštolský administrátor; do českobudějovické diecéze byly plně začleněny až v roce 1937. Po obsazení pohraničních oblastí s německým obyvatelstvem Německem na podzim r. 1938 byl pro zabraná území zřízen biskupský komisariát Vyšší Brod. S platností od 1. ledna 1940 byl rozdělen na čtyři části spravované biskupy ze souseďních německých diecézí (Linz, St. Pölten, Passau, Regensburg) ve funkci apoštolských administrátorů. Tato jejich funkce zanikla de facto osvobozením r. 1945, de iure až v lednu 1946. Při vzniku plzeňské diecéze r. 1993 byl jí z českobudějovické diecéze postoupen celý vikariát

domažlický, větší část nepomuckého vikariátu a polovina vikariátu klatovského – celkem 89 farností o rozloze cca 2 500 km² s cca 115 000 obyvateli, kde působil 19 kněží. Poněkud byly tehdy upraveny i hranice s pražskou arcidiecézí (které byla postoupena jedna farnost a od ní převzato 7 farností) a královéhradeckou diecézí (od které bylo převzato 8 farností a jedna expozitura).

K 1. lednu 2020 je diecéze územně rozdělena do 242 farností, poté, co bylo rozhodnutím diecézního biskupa k 31. prosinci 2019 zrušeno (sloučeno) více než sto farností.

Řeholní a zasvěcený život

Nejvýznamnější mužská řeholní společenství v diecézi představují Salesiáni Dona Bosca, kteří spravují českobudějovickou farnost svatého Vojtěcha a v ní umístěné Středisko mládeže, petrini s řeholními domy v Českých Budějovicích (mateřinec) a Písku (s DM Petrinum), premonstráti (Kláster Milevsko) a cisterciáci (vyšebrodský klášter). Dále je zde klášter Božího Milosrdenství Rodiny Panny Marie v Nových Hradech.

poutní místo Kájov

Nejvýznamnější ženská řeholní společenství představují notredamky se sídlem v Českých Budějovicích, kde provozují mateřskou školu, petrinky, které rovněž sídlí v Českých Budějovicích a rovněž zde provozují mateřskou školu, a boromejky reprezentované klášterním domem Neumannem v Prachaticích.

Světcí a kandidáti svatořečení

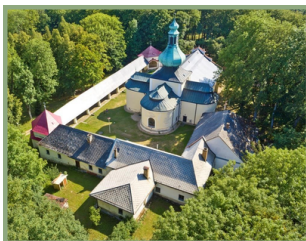
Mezi významné svaté a kandidáty svatořečení spjaté s českobudějovickou diecézí patří především sv. Auracián, patron diecéze. Mezi blahoslavené patří i místní rodák z Jindřichova Hradce Bedřich Bachstein, františkán, který byl spolu s dalšími třinácti spolubratry zavražděn dne 15. února 1611 v klášteře Panny Marie Sněžné v Praze. Z kandidátů na svatořečení je to zejména dlouholetý českobudějovický biskup Josef Hlouch, který byl perzekvován komunistickým režimem.

Poutní místa

Českobudějovická diecéze nabízí řadu významných poutních míst, z nichž k nejznámějším patří Kájov, Lomec, Klokoty u Tábora, Křemešník či Sepekov. Tato místa často spojená s milostnými obrazy nebo sochami Panny Marie, jsou centry duchovního života v jihočeském regionu a částech Vysočiny.

Kájov (gotický kostel Nanebevzetí Panny Marie); **Lomec** (kostel Jména Panny Marie); **Klokoty** (klášter a poutní kostel v Táboře); **Sepekov** (kostel Jména Panny Marie); **Křemešník** (poutní místo s kostelem Nejsvětější Trojice); **Skočice** (kostel Navštívení Panny Marie); **Trhové Sviny** (kostel Nejsvětější Trojice); **Horní Planá** (kostel Panny Marie Bolestné); **Stožec** (kaple Panny Marie); **Hrdějovice** (kaple Panny Marie Lurdské); **Chlumec** (kaple svaté Rozálie); **Prášily** (kaple svatého Vintřře); **Bechyně** (kostel Nanebevzetí Panny Marie); **Kraselov** (poutní místo).

poutní místo
Křemešník

Zajímavosti a akce/inspirace:

V diecézi pořádají spoustu akcí. Mají duchovní obnovy zaměřené pro různé skupiny lidí (ať už věkově rozdělené, či zvláště pro ženy a muže, tak i pro rodiny a jiná uskupení). Během léta je v diecézi nespočet táborů ať už pobytových či příměstských. Diecéze velmi úzce spolupracuje s inspiracemi Svatého otce papeže Lva. V Budějovicích probíhá každoročně jedno z největších setkání varhaníku, letos bylo 21. února a mělo velký úspěch. Diecéze je zapojená do adopce na dálku. Jednou ze zajímavostí může být i pořádaná mše za zesnulé policisty, která se koná v Hluboké nad Vltavou. Stejně jako u jiných diecézí bývá i v této Diecézní setkání mládeže, a to pravidelně na podzim. Dokonce v koronavirové době probíhalo setkání online, aby mládež o tuto akci nebyla ochuzena. Tzv. tri-dentská mše je na území diecéze sloužena denně ve vyšebrodském klášteře a jedenkrát za čtrnáct dnů v Českých Budějovicích v klášterním kostele Obětování Panny Marie v neděli odpoledne. Od roku 2009 byla sloužena již také v chrámu sv. Alžběty v Třeboni na Hliníku (Budějovickém předměstí).

mini

FARNÍČEK

pro šikovné
kluky
a bezva
holky

Ahoj kluci, ahoj děvčátka,

postní doba, kterou právě prožíváme, je velikou příležitostí, jak můžeme být Pánu Bohu víc nablízku. Jak? To si hned vysvětlíme.

Představte si, kamarádi moji, že každý z vás má neskutečné bohatství - má pět velkých pokladů. Všechny ty poklady můžete plnými doušky každý den rozdávat ostatním lidem a neubude vám z toho bohatství ani malinký kousíček. Že tomu nevěříte?

Prvním pokladem je vaše **TVÁŘ**. Můžete se podělit o svůj úsměv na tváři. Je zadarmo, je úžasný a na ostatní působí překvapivě dobře. Když se na někoho usmějete, je to, jakoby jste ho pohladili po duši. Říká se, že úsměv je někdy silnější než tisíc slov, a je to veliká pravda.

Druhým pokladem jsou vaše **OČI**. Můžete se na své kamarády nebo rodiče dívat pohledem plným lásky a dobroty. Laskavý pohled očí vyjadřuje teplo, soucit a přátelství. A ten, kterého obdarujete právě tím laskavým pohledem, se bude cítit velmi šťastně.

Třetím pokladem je vaše **PUSA**. Svými ústy můžete druhým lidem říkat milá slova, hezky mluvit, šířit radost a dobrou náladu. Svými ústy se modlíme. Ale někdy z pusy vypouštíme i slova, která zraňují a způsobují bolest na srdíčku. Dávejme si na svoji pusu pozor, kamarádi moji, je to přeci poklad a ten nesmíme jen tak promarnit.

CESTA DO JERUZALÉMA

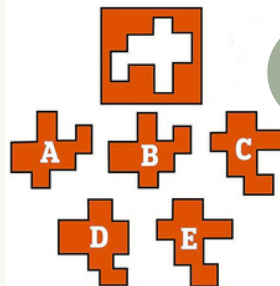
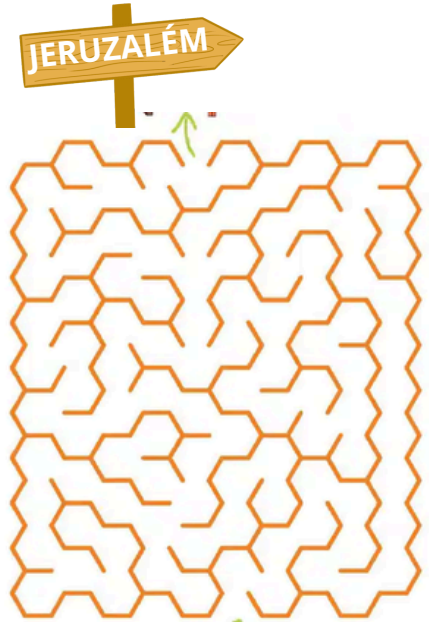
Čtvrtý poklad je vaše **SRDCE**. Srdce je místo v těle, které nám pomáhá cítit lásku, radost i smutek. Je to nejdůležitější a také nejkrásnější uvnitř nás, co nás dělá laskavými, hodnými a opravdovými. A pokud je naše srdce plné lásky, citu, něhy a také modlitby, vyzařuje neviditelné světlo. Takové krásné světlo pak svítí kolem nás a my tím rozdáváme radost druhým.

A konečně pátý poklad - vaše **TĚLO**. Se svým tělem můžete toho udělat pro druhé lidi spoustu. Můžete pomoci s něčím potřebným, můžete pohladit, obejmout, něco krásného pro druhé vyrobit, napsat milou smsku...

I MALINKATÝ SKUTEK LÁSKY DOKÁŽE PROZÁŘIT CELÝ DEN.

Kamarádi moji, když budete všechny tyto poklady, kterými vás Pán Bůh obdaroval, využívat pro to, aby jste šířili lásku a radost kolem sebe, budete nejen v letošní postní době, ale v celém svém životě, Pánu Bohu i celému nebi víc a víc na blízku.

Na Květnou neděli si připomínáme, jak Pán Ježíš vjíždí na oslátku do Jeruzaléma. Pomoz Mu najít cestičku.

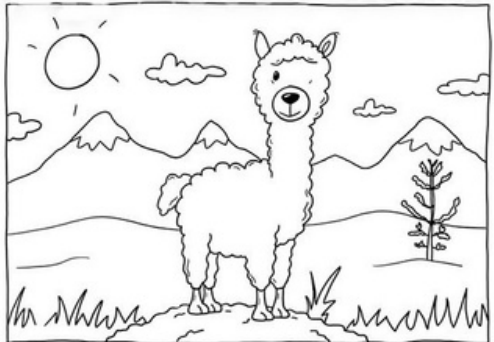
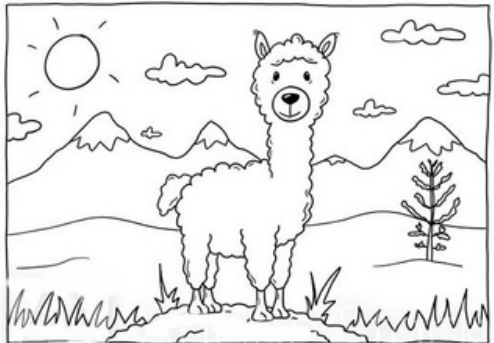
KTERÝ
PUZZLÍK?

NAJDI 10 ROZDÍLŮ
U LAMÁTKA

OSMISMĚRKA

H	Ů	B	D	Ť	A	V	C	E	R
S	B	V	Š	U	Č	H	A	K	J
Ř	I	U	B	V	R	H	O	R	A
P	O	B	V	Á	Z	S	É	Č	Ř
P	K	Q	M	P	M	Y	V	J	H
Š	L	B	F	Ď	Ř	D	V	Ě	O
É	A	É	A	V	Á	L	S	V	T
Č	N	L	Ř	V	Ž	B	O	N	B
X	Ě	H	A	S	Y	L	E	P	M
A	T	C	A	Ý	S	Č	Ý	L	N

Najdi 10 slov v tabulce:

- POUŠŤ, ĎÁBEL, HORA, SLÁVA,
CHLĚB, SLOVO, CHRÁM, SVĚT,
KLANĚT, BŮH

VYLUŠTI ŠIFRU

OYNUBFYNIRAV,
XGREV ARIVQRYV,
N CERFGB
HIREVYV!

Vylušti, co nám říká Pán Ježíš.

Pomůcka: Písmena v horní řadě odpovídají písmenům v dolní a naopak.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

ZAŠMODRCHALO SE TO

V šifře najdeš odpověď na otázku, co by nás čekalo, kdyby za nás Pán Ježíš na kříži nezemřel.

Začni u tečky a čti odpověď po písmenech ve směru lomené čáry až ke konečné šipce

VYROB A VYHRAJ

Příprav si:

2 ovály z tvrdého papíru (větší na tělo a menší na hlavu beránka), tyčinky do uší, tavnou pistoli, lepidlo, tužku dva dřevěné kolíčky na prádlo a mašličku na dozdobení.

Postup:

Nastříhej si vatové konce tyčinek a lepidlem je přilep jedním směrem na větší ovál. Na menší ovál – hlavu připevni tyčinky jen na vrchní část a také jako uši. Dokresli oči a čumáček. Potom oba ovály spoj tavnou pistolí tak, aby vytvořily beránka. Místo nožiček použij kolíčky na prádlo. Nakonec beránka dozdob mašličkou a pod krk můžeš připevnit i malý zvoneček nebo rolničku.

S HOTOVÝM VÝROBKEM SE VYFOŤ A FOTKU POŠLI NA EMAIL: moravskanovaves@dieceze.cz VYLOSOVANÝ VÝHERCE OBDRŽÍ PĚKNOU CENU.

POZPÁTKU

Jaká událost byla 6.12.1933?

!šálukiM ýtavs eceřp ,oN

Je to žluté, a když to dopadne, tak to zamňouká. Co je to?

.ukčok an tuondapod a étulž týb ot ísum ela, vilokoc týb ot ežům

SEZNAMTE SE

**Ahoouj,
jmenuji se
Pralinka**

ňácké jméno PRALINKA. Jsem na takové jméno pyšná, protože kromě té čokolády se nikdo Pralinka nemenuje!

Zatím papám od maminky mlíčko, ale už za chvíli budu jako dospělá lamy okusovat trávu, seno a tak.

Mám heboučkou srst. Pan farář už to zjistil a tak jsme se spolu chvíli tulili. Drbal mě pod krkem a to my lamy máme moc rády. Já jsem mu za to mile mručela, aby viděl, jak moc je to tulení příjemné. Jestli se chcete také pomazlit a pohladit si mně, řekněte panu faráři, on vás ke mně jistě pustí.

Jo a už mám i nové kamarády, taky malé. Pět dní po mně se totiž narodila dvě jehňátka. Taky holky. Ale jména zatím nemají. Co vy nato? Jaké jim dáte?

Jsem lamátko. Narodilo jsem se mrazivého rána 20. února 2026 mamince Žofince a tatínkovi Beníkovi a už od prvních okamžiků jim dělám radost. Nejvíc ze mě byl vykulený pan farář, protože mě vůbec nečekal. To ráno a pak celý den jsem mělo vyplažený jazyk, vypadalo to sice divně a pan farář si myslel, že jsem nevychovanec, ale to jsem jen zkoušelo, na které straně zeměkoule jsem se narodilo. Teď už to vím, jsem vaše!

Mám černou hlavičku, černé nožky a tělíčko mám čokoládově hnědé. Zjistili, že jsem holka a dali mi úžas-

Farníček, zpravodaj farnosti M. N. Ves, čtvrtletník, P. Zdeněk Fučík tel. +420 723 246 237. Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejně. Redakce: P. Zdeněk Fučík. Zdroj textů a obrázků: deti.vira.cz, freefotobanka.cz, Pinterest, skolazvesela.cz, Wikipedie.cz. Encyklopedie Brněnské diecéze. Vydává Římskokatolická farnost Moravská Nová Ves, Kovářská 978, 691 55 M. N. Ves. Místo vydání M. N. Ves.

ROČNÍK 2026, ČÍSLO 1, vychází 15. března 2026 v počtu 180 ks.